

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Andreas de Chio 29. Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

cellum ac altare cum imagine Christi è cruce
pendentis adornasset, precibus, vigilijs, ieiu-
nijs, flagellorum ictibus, cilicio, alijsque pie-
tatis exercitijs sese afficiens, idque & crebrius
& seuerius, quam antehac conlueffet, accura-
tissimè vires explorauit suas etiam vsque ad
herbarum victum & aquæ potum sese pericli-
tans. Cumq; ardenti prece supplicans à Deo gra-
tiam posceret, potiorem æternæ salutis viam
deligendi, non dubio ipsius instinctu religio-
nem sancti Francisci complexus est. Erat tunc
annos natus duos supra viginti, quo tempore
tanto spiritus feruore, & vitæ asperitate Deo
seruuit, vt hominum mundo deditorum in-
sulso iudicio, non tam Deo seruire, quam de-
lirare putaretur. Tantis deniq; incrementis
Bernardini virtus succreuit, vt egregium to-
tius, tum ordinis, tum orbis Christiani lumen
extiterit: quod eadem prorsus die Senis obor-
tum est, qua insigne illud virginum iubar &
speculû S. Catharina Senensis terris occiderat.

MARTIRIVM S. ANDREÆ DE CHIO:

29. Maij, à Georgio Trapezuntio scriptum.

apud Sur. Tom. 7.

BAndreas cum quadam vice febribus gra-
uiter laboraret, cælibem se perpetuo fo-
re Reginae misericordiae vouit si euaderet. Se-
datis illico febribus paulo post quasi ex mor-
te surrexit, & albis se vestimentis induit, vt
scilicet nunquam obliuisci posset munditiem
corporis, quâ matri Creatoris obtulerat. Con-

M 5 stan.

*Austeritas
in affligen-
da carne.*

stantinopolim deinde petijt, nõ vt mercator,
aut vagus quispiam magnarum vrbium vifendarum cupiditate illectus: summa enim in iu-
uene viginti & septem annorum grauitas at-
que constantia illucebat: rarò quis inane ver-
bum ab ore ipsius excidisse audiuit: à ioco e-
nim penitus erat alienus. Cur igitur iuit? à gra-
tia Dei, vt ego arbitror, ad martyriũ vocaba-
tur. fit inter martyrum choros Christo glo-
riosus assisteret, & Christianæ constantia ma-
gnum præberet hostibus argumentum. Sta-
tim verò vt in vrbem appulit cum se Chri-
stianis ibidem sociasset, tanquam desertor Ma-
humetis, & transfuga falsissimè accersitur. I-
taque detectis maleuolorum insidijs cum ni-
hilominus vinculis teneretur, ad negandam
Christi fidem varijs modis impellitur. Sed
cum oblatos sibi militiae honores à rege con-
stanter contempsisset, omnemque huius secu-
li felicitatem flocci fecisset. Statuite, inquit,
in me quicquid malueritis: vnum rogo, ne
me verbis amplius tentetis. His dictis conie-
ctus in carcerem manibusque ac pedibus alli-
gatus ad meridiem sequentis diei, qui fuit 20.
Maij iacuit. Post meridiem statim protrahi-
tur, & in partem vrbis, quæ orientem spectat,
prope mare ducitur, vbi ad palum nudus alli-
gatus, flagellis ac loris supra quam dici queat
dirissimè cæditur. Principio quidem fla-
gellorum contremuisse dicitur, & manibus
ad pectus contractis, ac digitis in pugnum

*Fortitudo
animi.*

compressis magna exclamasse voce. Virgo Maria adiuua me. Deinde pedibus adductis, stetit rectus in iisdem vestigijs, mirabile dictu, vsque ad solis occasum. Interea dum miles Christi his cruciatibus exercetur, Trapezuntius quidam ex edita turri in qua detinebatur, acclamat: O felicem Christianum, ô beatam quæ te genuit insulam, ô nobilissimum atque omni laude dignum genus, vnde prognatus es: Vtinam isthic essem tecum, vt eadem paterer pro Christo. Carnifices autem Andrea reducto, multis lacerata eius membra medicamentis fouebant; vt vitam longius in tormentis extraheret. Postridie ad eundem locum producto tergum ferreis vn- cis discerpitur, nec quicquam aliud dixit fecitque Christi miles, quanquam primo contremuit, manusq; ad se adduxit, digitosque in pugnos contraxit, magnaque voce clamauit: Virgo Maria iuua me. Similiter & Trapezuntius eadem quæ pridie repetens vociferabatur. Sub noctem vero rursus medicamentis illinitur, quasi charam Crucis hostes salutem eius haberent. Sed virtute diuina quod medicamentis impossibile erat, in alterum diem reperitur incolumis, & ad pœnas à meridie producitur, ac manus & pedes sic torquentur, vt ne digitorum quidem articuli, nec cubitus nec genua in locis suis remanerent, qui dolor maximus est omnium. Cætera similiter gesta dictaque,
nec

nec aliud in principio dolorū dixit, nisi: Virgo Maria iuua me: Trapezuntio interim ut prius acclamante. Medicorum adhuc diligentia etiam maior solito fuisse perhibetur. Altera iterum die non medicorum arte sed diuina virtute processit incolumis: & iam nouo genere cruciatus humeri carne nudantur, ea tamen ratione habita, ne morti velocius succumberet: sed diuturnitate suppliciorum frangeretur. Adhibetur sub noctem medicamenta & vinculis iterum mancipatur. Sequenti luce eodem in loco clunes B. Andreae, carnibus, adhibitis nouaculis, spoliantur, idque sensim, ut proluxior esset doloris acerbitas. Cætera omnia similiter acta ut superioribus diebus, eadem ingeminante Trapezuntio. Postera die quæ 25. fuit, partes pedū quæ inter genua clunesque sunt carnibus similiter denudatur. Vigesima sexta vero, carnosæ partes pedū, quæ inter genua & poplites sunt, similiter carnibus spoliantur. Vigesima septima die, femur, quæque circa ipsum sunt corporis partes, excoriantur. Vigesima octaua, totum corpus à capite ad pedes verberibus cæditur, ut doloribus renouatis tandem moueretur. Maxillarum quoque altera vno ictu carne nudata est, quam Christiani rapientes seruarunt, fuitque in Monasterio beati Francisci odore fragrans inusitato. Vigesima tandem nona eiusdem mensis die producitur Andreas de Chio iam diuerso martyrio nobilis, sanus, viuax, vultu læto, decora facie,

cie. Mahometista cum hoc sanitatis benefici-
um suis medicamentis acceptum ferrent; eiusq;
ingratitude redarguerent, mortem mi-
nantur. Quibus ille: Non est mors sic mori, ait,
sed vita. Quare nolite putare, me verbis ve-
stris terreri posse: nec medicamenta vestra p-
fuerunt, quæ vix multis diebus aliquid effici-
unt. Me autem Crux Domini nostri Iesu Chri-
sti, & Virgo Maria ad hunc diem conseruauit.
His dictis securi caput supposuit, & ad cælestia
regna euolauit.

I V N I V S.

MARTYRIUM PONTICI PVERI XV.

annorum, in historia martyrum Gallicanorum.

2. Iunij apud Sur. Tom. 3.

Cum fortissimi Christi martyres apud
Lugdunum Galliarum ad sanguinem ac ne-
cem usque pro fide constantissime dimicarent,
inuentus est etiam puer ætate quidem imbel-
lis, at animo ac virtute viris superior; qui per
diuersa tormenta martyrii lauream prome-
ruit. Hic cum in Amphitheatrum quotidie
ad spectanda cæterorum supplicia introduce-
retur, & iurare per idola gentilium cogere-
tur, nequaquam obtemperauit. Videns itaque
vesana multitudo se despiciatui haberi, nihil
adolescentuli ætatem miserata, asperè & fero-
citer sæuiebat. Omnibus igitur tormentis e-
um obiectare, & per quoduis supplicij genus
agitare cœperunt. Cæterum Ponticus post
omnia cruciamentorum genera viriliter &
magno